

Τα παιδιά του Ουράνιου Τόξου

Το «Ουράνιο τόξο» είναι μια νομαδικής φύσεως κοινότητα, που οργανώνεται για έναν μήνα, κάθε φορά μέσα σε παρθένα φυσικά τοπία της γης. Χωρίς τσιμέντο πάνω από το κεφάλι τους, χωρίς ρεύμα και κινητό, χωρίς κρέας και junk food, με ανθρώπους πρόθυμους να μοιραστούν, να συντροφεύουν, να μάθουν, να διασκεδάσουν. Στις μαζώξεις Rainbow, ο καθένας μπορεί ανοιχτά να συμμετέχει με διαφορετικούς τρόπους, υιοθετώντας ιδέες της ειρήνης και της αρμονίας. Φέτος, το ραντεβού δίνεται στην Ελλάδα

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΜΑΡΩ ΚΟΥΡΗ

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Το Rainbow gathering στηρίζεται στο όμορφο πνεύμα που όλοι κουβαλάμε κάπου μέσα μας. Σε καμία περίπτωση δεν στηρίζεται στο χρήμα. Αυτός είναι και ο λόγος που κρατά εδώ και τριάντα ολόκληρα χρόνια, κάθε μήνα, σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της υφής και έρχεται κόσμος από παντού.

Όποια ή όποιος θέλει όντως να συνδεθεί, τότε, τόσο τα διαδικτυακά μέσα, όσο και κάποιος-α γνωστή, γνωρίζουν το πώς και το πού θα πάτε, και χωρίς ούτε ένα ευρώ, δολάριο, καπίκι, ρουπία. Υπάρχουν πολλά βαν που συνδέουν τους ανθρώπους από χώρα σε χώρα, αλλά και πολλές ακόμη ευρηματικές λύσεις. Δεν έχετε παρά να ανατρέξετε και πολλές κόσμος θα σπεύσει να σας βοηθήσει

Απόγευμα Πέμπτης. Οι δουλειές δεν τελειώνουν όσο και αν βιάζομαι. Φορτώνω βιαστικά το Ντεσεβό πριν μας πάρει η νύχτα. Κατεύθυνση Χιλιάδου, στο ελληνικό rainbow gathering. Ο χειρόγραφος χάρτης που μου έστειλε μια φίλη, μας οδηγεί σε ένα απόκρημνο σημείο. Φθάσαμε μεσάνυχτα. Με τις κόρες κατεβαίνουμε μια δύσβατη πλαγιά μέσα στο πηχτό σκοτάδι και την σμίχλη. Μετά από σαράντα λεπτά πατάμε σε μια απέραντη παραλία, πίσω από τη Χιλιάδου, που ποτέ δεν μάθαμε το όνομά της. Τα αγριεμένα κύματα φωσφορίζουν. Στο κέντρο της ακτής μια θεαματική φωτιά φωτίζει τα βράχια. Σαράντα άνθρωποι όλων των ηλικιών κάθονται γύρω της. Οι μικρές παρατηρούν ένα μεγάλο «Welcome home» ζωγραφισμένο με τα χρώματα της ίριδας πάνω σε μια πέτρα. Τα «αδέλφια» μάς καλωσορίζουν με ζεστές αγκαλιές. Στο Rainbow χορταίνεις από αυτές. Στον τέλειο κύκλο της φωτιάς, πασμένοι χέρι-χέρι, χορεύουμε τραγουδώντας: «είμαστε μια οικογένεια, μια ενότητα, κι αυτό είναι μια γιορτή, είναι κάτι ιερό. Είμαστε κύκλος χωρίς αρχή και δίχως τέλος». Φιλιάκια «ταξιδεύουν» στον κύκλο, από μάγουλο σε μάγουλο. Η πνευματικότητα ρέει στην «οικογένεια του Ουράνιου Τόξου», μέσα από χο-

ρούς, τραγούδια και προσευχές. Έμαθα ότι αν ένα ζεύγος παντρευτεί στο Rainbow, ο γάμος τους ανανεώνεται κάθε χρόνο.

Στο Rainbow δεν είσαι υποχρεωμένος να κάνεις κάτι. Αν θέλεις συμμετείχεις. Κάθε μέρα, δημιουργούνται εθελοντικοί κύκλοι μαγειρέματος και σερβιρίσματος, για το άναμμα της φωτιάς, και πολλά εργαστήρια ανταλλαγής γνώσεων. Κάποιοι μαζεύουν βοτάνια από τα βουνά και άλλοι αναλαμβάνουν τα ψώνια από τους γύρω χωρικούς. Είναι μια ολόκληρη πόλη που οργανώνεται για έναν μήνα μέσα στη φύση. Έχει φωτισμό (φωτιές, κεριά, φαναράκια), καθαρό νερό, ψυχαγωγία, εστιατόρια, καφέ-ζαχαροπλαστεία, βιβλιοθήκες, διδασκαλεία, εργαστήρια για παιδιά και θεραπευτήρια. Οι πρώτοι νομάδες του Ουράνιου Τόξου ξεκίνησαν το 1972 στην Αμερική, και φημολογείται ότι είναι παιδιά του Γούντστοκ. Κάποιοι αναλαμβάνουν την εξερεύνηση του τόπου (scouters) με σκοπό να βρουν ένα παρθένο δάσος με πηγές και απλωσές για το άναμμα της κεντρικής φωτιάς. Χωρίς δείγμα δυτικού πολιτισμού και ρεύματος. Στη φωτιά καίγονται μόνο νεκρά ξύλα και η αλισίβα χρησιμοποιείται στην καθαριότητα (λάντζα, τουαλέτα). Δεν χρειάζεται να έχεις ικανότητες για να αναλάβεις μια ευθύνη γιατί η κοινότητα βασίζεται στην εμπιστοσύνη.

Μαζί με τον Ιταλό συνάδελφο Πιερ ανακινώσαμε σεμινάριο φωτογραφίας. Ήρθαν οι περισσότεροι. Η Ελένη στήνει κύκλο αρωματοθεραπείας. Ο Γερμανός παραμυθός Ντέβιντ διηγείται στα παιδιά τη δημιουργία του κόσμου, δείχνοντας τις φλόγες. Ο περιβαλλοντολόγος Ιάσοντας παίζει τζιτζιριτού. Ο γιόγκι Βραζιλιάνος Ρανιέρι μάς προσκαλεί στο πλάτωμα με θέα το πέλαγος να μας δείξει τη στάση του ήλιου. Τα κινητά είναι άχρηστα. Οι ανακοινώσεις διαδίδονται από στόμα σε στόμα όπως και τα ινδικά άσματα μπάτζανς. Υπάρχει ανάγκη σύνδεσης. Ο Κένταυρος -στο rainbow έχει το όνομα που σου αρέσει- δεν αφήνει κανέναν ανέταχτο από το γκρουπ των κρουστών. Ο Γερμανός γραφίστας Ραγκού συλ-

λέγει με μια ομάδα τα σκουπίδια της παραλίας με τα οποία κατασκευάζει ένα τέρας που μεταφέρθηκε στο φεστιβάλ αποικοινοποίησης της κάνναβης στην Αθήνα. Οι ντόπιοι είναι καλοδεχόμενοι. Ήρθαν αστυνομικοί. Πάντα έρχονται. Εκπλήσσοι με την «οικογένεια» που ψέλνει ένα Όμ και φεύγουν ήσυχοι. Μας είπαν να μην απαντάμε σε σινιάλα βαρκάρηδων γιατί πρόκειται για δουλέμπορους. Το φαγητό στο καζάνι είναι έτοιμο και κάποιος σερβίρει. Ομολογούμενως τα περισσότερα Rainbow δείπνα είναι αζέχαστα. Λογικό, αφού μαγειρεύονται με κέφι από τόσους ανθρώπους. Δεν τρώμε τίποτα που έχει σκοτωθεί για να βρεθεί στο πιάτο.

Τη δεκαετία του εβδομήντα, οι Ρέινμπο-

Το πανευρωπαϊκό Rainbow γίνεται με 3.000 συμμετέχοντες στην Ελλάδα, 8 Ιουλίου με 6 Αυγούστου. Μεγάλη βραδιά η Πανσέληνος στις 22 Ιουλίου

ουερς αντέδρασαν με τους εναλλακτικούς που οργανώθηκαν -σε κυβερνητικούς και Μη Κυβερνητικούς Οργανισμούς- και έγιναν μέρος του mainstream τρόπου ζωής. Οι Ρέινμπουερς κληρονόμησαν τη σοφία των παλιών συντάσσοντας τις «αξίες» στις οποίες στηρίζεται εδώ και σαράντα χρόνια η μηνιαία τους συγκέντρωση. Διαδίδονται ινδιάνικοι μύθοι. Στις αρχές της δεκαετίας του '80, το πρώτο ευρωπαϊκό Rainbow ήταν γεγονός στην Ελβετία, ενώ τον Οκτώβριο του 1993 δημιουργείται για πρώτη φορά και η ελληνική «οικογένεια» στην παραλία Πρέβελης με αδελφία από όλη την οικουμένη. Κανείς δεν ξεχνά το 15ο Ευρωπαϊκό Gathering του 1997 στο Πάικο όρος του Κιλκίς. ▶

Όλοι για έναν και ένας για όλους!

• **«Το μόνο που χρειάζεσαι είναι το σερβίτιο σου».** Για λόγους υγιεινής. Όλα τα υπόλοιπα μπορείς να τα μοιραστείς. Αυτή η απλοϊκή «αξία» περιγράφει ολόκληρη τη φιλοσοφία του Rainbow: Αν δεν έχεις υπνόσακο, κάποιος θα σου δώσει. Αν δεν έχεις σκηνή, βρίσκεις καταφύγιο στην κοινόβια ινδιάνικη σκηνή τίπι. Εκεί, όπου τις βροχερές μέρες ανάβαμε φωτιά και συμμετείχαμε σε σεμινάρια εναλλακτικής θεραπείας ρέικι ή παίζαμε θεατρικά παιχνίδια.

• **«Συναίνεση».** Για οποιοδήποτε θέμα ορίζεται ένας κύκλος συνομιλίας όπου ο καθένας με τη σειρά του μιλά όταν φθάνει στο χέρι του το «μαγικό ραβδί». Σε αντίθεση με τις δυτικές κοινωνίες όπου ο καθένας μιλά αφαιρώντας τον λόγο από τον συνομιλητή του πριν ακούσει καν τη γνώ-

μη του, εδώ, μετά από μια-δυο γύρες του ραβδιού, έχεις καλυφθεί από τους προλαλήσαντες. Κατανοείς ότι έχεις κοινή γνώμη γιατί η απόφαση είναι προφανής, η «οικογένεια» άλλωστε είναι οριζόντια και δεν υπάρχει ιεραρχία.

• **Στο Rainbow δεν είναι καλοδεχούμενα το αλκοόλ και τα ναρκωτικά** γιατί έρχεσαι να βρεις φως και να ξεφύγεις από την επιθετικότητα και την ανία. Υπάρχει τσάι, καφές, τσιγάρα και μαγικά μανιτάρια. Δεν είναι χώρος εμπορίου. Το αντίθετο. Βασίζεται στην οικονομία της δωρεάς. Το χρήμα δεν έχει έννοια. Όλα είναι δώρα. Δεν μπορείς να ξοδέψεις. Σε κάθε δείπνο, τα παιδιά γυρίζουν μαζί με φλαουτίστες στον κύκλο μαζεύοντας χρήματα και φιλάκια μέσα σε ένα καπέλο. Επικοινωνού-

με τραγουδώντας: «όσο πιο πολύ δίνεις, τόσο πιο πολύ παίρνεις».

Με τον «θπσαυρό» του καπέλου, μέλι προμηθεύονται από τους ντόπιους παραγωγούς μέλι, τυρί, φρούτα, τρόφιμα. Αν το καλοσκεφτούμε, όλα τα dot coms βασίστηκαν στη φιλοσοφία του Rainbow. Για παράδειγμα, οι ψηφιακές πληροφορίες είναι δωρεάν. Άσχετα με το ότι η επιφάνειά τους είναι καπιταλιστική, η βάση είναι rainbow. «Στο Rainbow καταφέρνω να ξεπεράσω την ιδιωτικότητα μου. Στήνω μία ωραία τσαγερί σε μια σπηλιά, με κεριά, χρωματιστές πέτρες, υφάσματα και βιβλία, όπου φτιάχνω τσάι και κέικ για όλους, είτε είναι τριάντα, είτε τριακόσιοι, είτε 3.000. Νιώθω ότι ανήκω», μου λέει ο Σκοτσέζος παραγωγός ντοκιμαντέρ Χέιμς Κάμπελ. ●